

Tato bakalářská práce se zaměřuje na popis a analýzu nouzové distanční výuky z pohledu učitelů v první a druhé vlně pandemie covidu-19. Práce je zakotvena v odborné literatuře a v analytických studiích. Data v druhé části práce jsou již konkrétně získána od analytických organizací Paq research a Kalibro, kde pomocí sekundární analýzy dat a komparativních postupů danou analýzu provádím.

První část práce popisuje konkrétní pandemickou situaci, to jak český vzdělávací systém a učitelé zvládli přechod do online prostoru. Zároveň obecně nastiňuje pedagogické fungování v nouzové distanční výuce. Práce následně vymezuje učitele jako aktéry vzdělávací politiky, to, jakou zastávali roli, a nakonec to co se pro učitele konkrétně v nouzové distanční výuce změnilo. Následně se práce zaměřuje na nerovnosti ve vzdělávání v regionálním hledisku.

Následná analýza a interpretace výsledků dochází na základě výzkumných otázek k několika zjištěním. Změna obsahu výuky, délka přípravy a vyčerpání se v rámci vln odlišuje, nicméně nenaplnilo se očekávání, že první vlna bude vždy tou s nejhorším výsledkem. V rámci krajů se úplná odlišnost problémových regionů od ostatních také nenaplnila.

Co se týče obhajoby výběru tohoto tématu, tak si myslím, že tato bakalářská práce a její téma je aktuální a daná problematika stojí za rozvedení a zmapování, jelikož pandemická situace v kombinaci s nerovnostmi může mít na vzdělávací systém v budoucnu zásadní dopady.